

A Īpašas aktivitātes:

❖ Aicināt mācekļus. Markus 1:16-20.

- Marku raksturo īsums. Ja mēs nebūtu iepazinušies ar citiem evaņģēlijiem, mēs varētu nonākt pie nepareiziem secinājumiem par šo aicinājumu.
- Šī nebija pirmā tikšanās reize ar Jēzu. Kā Jāņa Kristītāja sekotāji viņi bija dzirdējuši viņa vārdus par Jēzu un bija Viņam sekojuši. Pirmie to izdarīja Andrejs un Jānis, kam sekoja viņu brāļi (Jņ. 1:35-42).
- Jēzus sludina no Pētera laivas, un tad notika brīnumains zivju loms. Četru brāļu tikli gandrīz plīsa no zivju daudzuma (Lk. 5:1-7). Kamēr Jēkabs un Jānis laboja tīklus, Pēteris nokrita pie Jēzus kājām (Lk. 5:8-11).
- Jēkabs un Jānis atstāja savu tēvu, lai vadītu ģimenes uzņēmumu, bet Pēteris un Andrejs atstāja zvejošanu, un kļuva par cilvēku zvejniekiem. Paklausot Jēzus aicinājumam, viņi mainīja savu un visas pasaules dzīvi.

B Sabata aktivitātes:

❖ Sludināšana sinagogā. Markus 1:21-28.

- Evaņģēlijos ir skaidri sacīts, ka došanās uz sinagogu sabbatā bija Jēzus ieradums, nevis atsevišķs gadījums (Lk.4:16).
- Kā cilvēki reaģēja uz Jēzus sludināšanu (Mk. 1:22)?
- Taču ne visi bija apmierināti. Ienaidnieks nolēma pārtraukt dievkalpojumu, cerot iznīcināt Jēzus ietekmi (Mk. 1:23-26). Ātra iejaukšanās panāca to, ka Jēzus vēl vairāk ietekmēja cilvēkus (Mk. 1:27-28).
- Šajā stāstā izceļas trīs fakti:
 - (1) **Sinagogā bija cilvēks ar "nešķīstu garu"**, un mēs tos nevaram atšķirt (Mt.13:24-30).
 - (2) **Nešķīstais gars (velns) zināja, kas ir Jēzus**, un centās neitralizēt Viņa ietekmi.
 - (3) **Jēzus pavēlēja viņam klusēt**. Nebija īstais laiks, lai atklāti Sevi pasludinātu par Mesiju.

❖ Dziedināšana. Markus 1:29-34.

- Sagatavojot galdu, viņi Jēzum sacīja par Pētera sievas māti, kura gulēja drudzī (Mk.1:30). Jēzus viņu dziedināja, un viņa tūlīt kalpoja sanākušiem viesiem (Mk.1:31). Svētības, ko Jēzus mums dāvā, liek mums dalīties tajos ar citiem.
- Par dēmoniskajiem brīnumiem runāja daudzās Kapernauma mājās. Kad sabata svētās stundas bija beigušās, un saule jau bija nogājusi, viņi pie Jēzus atnesa visādus neveselus un ļaunu garu apsēstus, lai tie tiktu dziedināti (Mk.1:32-34).
- Kāds prieks! Kādi slavas saucieni izskanēja Sīmaņa mājā! Un ne tikai dziedinātā slava, bet arī pats Jēzus priecājās par to, ka atnesa viņiem dziedināšanu.

C Ikdienas aktivitātes:

❖ Lūgt un sludināt. Markus 1:35-39.

- Sabbatā mācekļi gaidīja, ka Jēzus sludinās pilsētā. Taču Viņa plāni bija citi. Viņam ar Saviem Vārdiem un darbiem bija vēl jāpalīdz daudziem citiem (Mk.1:36-39).
- Taču Jēzus nerīkojās pēc savas iniciatīvas. Kā parasti, Viņš vispirms devās lūgšanā pie Tēva, lai sarunātos, par to, kas Viņam jādara priekšā stāvošajā dienā (Mk. 1:35; Jņ.8:28).
- Jēzus katru dienu meklēja Dievu lūgšanā. Viņš aicina arī mūs to darīt (Mk.6:46; Lk.3:21; 5:16; 9:18; 11:1; 18:1). Reizēm Jēzus lūgšanās pavadīja visu nakti (Lk.6:12-13; Mt.14:21-23).
- Vai mums, tāpat kā Jēzum, nevajadzētu katru dienu lūgšanā meklēt Dievu, lai uzzinātu Viņa gribu? Vai īpašās situācijās mums nevajadzētu meklēt Jēzu, lai ar Viņu sarunātos lūgšanā?

❖ Dziedināt un ievērot likumu. Mk.1:40-45

- Spitālīgais, kurš savas slimības dēļ bija norobežots no jebkādiem kontaktiem ar cilvēkiem, mezdamiem ceļos Jēzus priekšā, lūdza dziedināšanu (3.Moz.13:45; Mk.1:40).
- Jēzus pūļa priekšā rīkojas pretēji likumam. Viņš pieskaras šim slimniekam, kur citādi kļūtu nešķīsts. Bet tā vietā, lai saņemtu spitālīgā nešķīstību, spitālīgais saņem no Jēzus dziedināšanu.
- Kad nāksim pie Jēzus ar saviem grēkiem un vainām, Viņš nenovērsīsies no mums. Viņš dāvās piedošanu, dziedinās un padarīs tīrus, līdzīgus Viņam.
- Pēc viņa dziedināšanas Viņš deva divas pavēles ar divkāršu mērķi. (Mk.1:44)
 - (1) Rādīties priesterim: Parādīja cieņu pret likumu; Viņš priesteriem deva iespēju pieņemt Viņu kā Mesiju
 - (2) Un klusēt: Tas neļāva priesteriem iepriekš nostāties pret spitālīgo; Jēzus izvairījās atklāt Sevi kā Mesiju pūlim